

31991R0613

15.3.1991

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 68/1

NAŘÍZENÍ RADY (EHS) č. 613/91

ze dne 4. března 1991

o změně registru lodí v rámci Společenství

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na článek 84 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽²⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽³⁾,

vzhledem k tomu, že vytvoření a fungování vnitřního trhu vyžaduje odstranění technických překážek převodu lodí z registru jednoho členského státu do registru jiného členského státu; že jsou rovněž vyžadována opatření k usnadnění převodu lodí v rámci Společenství za účelem osvobození evropských majitelů lodí od nákladů a správních postupů spojených se změnou registru v rámci Společenství a také za účelem zlepšení provozních podmínek a konkurenceschopnosti námořní dopravy Společenství;

vzhledem k tomu, že je současně nezbytné zajistit vysokou úroveň bezpečnosti lodí a ochrany životního prostředí v souladu s mezinárodními úmluvami;

vzhledem k tomu, že převodu lodí plujících pod vlajkou členského státu Společenství mezi registry členských států nesmějí proto bránit technické překážky, pokud jsou lodí uznány jako vyhovující pravidlům těchto mezinárodních úmluv;

vzhledem k tomu, že k vydání mezinárodních osvědčení o bezpečnosti a zabránění znečišťování podle Mezinárodní úmluvy o bezpečnosti lidského života na moři (SOLAS 1974), Mezinárodní úmluvy o nákladové značce (LL 1966) z roku 1966, Mezinárodní úmluvy o zabránění znečišťování z lodí, z roku 1973 doplněné protokolem z roku 1978 (MARPOL 73/78) a související usnesení závazné povahy přijatá Mezinárodní námořní organizací (IMO) jsou příslušné státy; že pokud soukromé subjekty vydávají osvědčení jménem členského státu v souladu s uvedenými úmluvami, činí tak rovněž v odpovědnosti daného členského státu, jak je definováno v těchto úmluvách;

vzhledem k tomu, že mezinárodní úmluvy ponechávají některé důležité body výkladu na uvážení jednotlivých smluvních států; že na základě svého výkladu úmluv vydávají vlády členských států všem lodím plujícím pod jejich vlajkou, na které se tyto úmluvy vztahují, mezinárodní osvědčení potvrzující soulad s těmito ustanoveními; že členské státy používají vnitrostátní technické předpisy, z nichž některé obsahují požadavky odlišné od požadavků uvedených v mezinárodních úmluvách a s nimi spojených technických normách; že by měl být zaveden vhodný postup, aby byly vyřešeny odchylky ve výkladu současných požadavků, které se mohou vyskytnout v případě žádosti o převod lodí, a aby bylo zohledněno zavedení nových ustanovení v uvedených úmluvách;

vzhledem k tomu, že se toto nařízení žádným způsobem nedotýká přípravy a výkladu úmluv Mezinárodní námořní organizace (IMO);

vzhledem k tomu, že loď, na které lze toto nařízení použít, musí být registrována a musí být v aktivním provozu pod vlajkou členského státu po dobu nejméně šesti měsíců, aby tento stát měl dost času podmínky prověřit;

vzhledem k tomu, že by měl být zřízen výbor nápomocný Komisi při provádění a výkladu tohoto nařízení s ohledem na dosažení cíle usnadnit převod lodí v rámci Společenství a současně zajistit, aby nebyly porušovány normy bezpečnosti a ochrany životního prostředí na moři,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Pro účely tohoto nařízení se:

- a) „úmluvami“ rozumějí Mezinárodní úmluva o bezpečnosti lidského života na moři (SOLAS 1974), Mezinárodní úmluva o nákladové značce (LL 1966) a Mezinárodní úmluva o zabránění znečišťování z lodí (MARPOL 73/78) spolu s jejich změnami platnými ke dni přijetí tohoto nařízení a související závazná usnesení přijatá Mezinárodní námořní organizací (IMO).

Aniž jsou dotčeny postupy pro změnu uvedených úmluv, rozhoduje se pro účely tohoto nařízení o použití pozdějších platných změn těchto úmluv postupem podle článku 7;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 153, 22.6.1990, s. 14.

⁽²⁾ Úř. věst. C 19, 28.1.1991.

⁽³⁾ Úř. věst. C 60, 8.3.1991.

- b) „požadavky“ rozumějí požadavky na bezpečnost a zabránění znečištění moří uvedené v úmluvách;
- c) „osvědčeními“ rozumějí osvědčení vydaná členským státem nebo jeho jménem v souladu s úmluvami, jakož i osvědčení vydaná pro chemické tankery a tankery přepravující plyn postavené před 1. červencem 1986 v souladu s Kodexem pro hromadnou přepravu chemikálií [rezoluce IMO A.212 (VII)] nebo s Kodexem pro hromadnou přepravu plynu [rezoluce IMO A.328 (IX)].

Článek 2

Toto nařízení se vztahuje na nákladní lodi o hrubé nosnosti nejméně 500 t, které

- a) byly postaveny dne 25. května 1980 nebo později nebo

byly postaveny před tímto dnem, ale

— soulad s předpisy pro nové lodi podle definice v úmluvě SOLAS 1974 a

— v případě chemických tankerů a tankerů pro přepravu plynu soulad s normovými kodexy uvedenými v čl. 1 písm. c) pro lodi postavené dne 25. května 1980 nebo později

je potvrzen členským státem nebo jeho jménem a

- b) plují pod vlajkou a jsou zapsány v registru členského státu a jsou v aktivním provozu pod touto vlajkou po dobu nejméně šesti měsíců a
- c) mají platné osvědčení.

Článek 3

1. Členské státy neodmítnou z technických důvodů plynoucích z úmluv registraci nákladní lodi registrované v jiném členském státě, která splňuje tyto požadavky, má platné osvědčení a má zařízení a příslušenství schválené nebo typově schválené v zemi původu lodi.

Pokud jsou ke dni vstupu tohoto nařízení v platnost členské státy vázány regionálními dohodami o ochraně životního prostředí na moři, mohou uložit dodatečná pravidla, která jsou v souladu s nezávaznými přílohami úmluv.

2. Při převodu lodi vydá přijímající členský stát vlajky osvědčení za stejných podmínek jako stát, pod jehož vlajkou loď původně plula.

3. Pokud osvědčení vydává určitý subjekt jménem členského státu, musí členský stát zajistit, aby kvalifikace, technické zkušenosti a personál daného subjektu při uplatňování úmluvy mu umožňovaly vydávat osvědčení zajišťující vysokou úroveň bezpečnosti.

Subjekt musí být schopen vytvářet a aktualizovat pravidla a nařízení v souladu s úrovní přijatých technických norem a musí pracovat s kvalifikovanými a zkušenými inspektory, kteří jsou schopni přiměřeně posoudit stav lodi.

4. Při převodu však může loď podléhat inspekci přijímajícího státu vlajky za účelem ověření, že skutečný stav lodi a jejího zařízení odpovídá jejím osvědčením a potvrzení o souladu podle čl. 2 písm. a).

Článek 4

Pokud se požadavky pro existující lodi nezměnily v době obnovení, prodloužení nebo revize osvědčení vydaného podle článku 3, neklade přijímající členský stát vlajky jiné požadavky než ty, které byly původně předepsány pro vydání osvědčení.

Článek 5

1. Členské státy neprodleně oznámí Komisi jakékoliv odmítnutí vydat nové osvědčení z důvodů založených na odlišném výkladu požadavků nebo předpisů, které úmluvy ponechávají na smluvních stranách.

Pokud není Komise informována o dohodě mezi příslušnými členskými státy do jednoho měsíce, zahájí jednání k přijetí rozhodnutí postupem podle článku 7.

2. Pokud členský stát dojde k závěru, že loď nelze zaregistrovat podle článku 3 z důvodu vážného ohrožení bezpečnosti nebo životního prostředí mimo rozsah osvědčení, může registraci pozastavit na období nepřesahující tři měsíce a neprodleně předložit záležitost Komisi s uvedením důvodů. Pozastavení je potvrzeno nebo zrušeno postupem podle článku 7.

Článek 6

Komisi je nápomocen výbor složený ze zástupců členských států, kterému předsedá zástupce Komise.

Článek 7

Má-li být zahájen postup podle tohoto článku, předloží zástupce Komise výboru návrh opatření, která mají být přijata. Výbor zaujme stanovisko k návrhu ve lhůtě, kterou může předseda stanovit podle naléhavosti věci. Stanovisko se přijímá většinou stanovenou v čl. 148 odst. 2 Smlouvy pro přijímání rozhodnutí, která má Rada přijímat na návrh Komise. Hlasům zástupců členských států ve výboru je přidělena váha stanovená v uvedeném článku. Předseda nehlasuje.

Komise přijme zamýšlená opatření, jsou-li v souladu se stanoviskem výboru.

Pokud zamýšlená opatření nejsou v souladu se stanoviskem výboru nebo pokud výbor žádné stanovisko nezaujme, předloží Komise Radě neprodleně návrh opatření, která mají být přijata. Rada se usnese kvalifikovanou většinou.

Pokud po uplynutí lhůty osmi týdnů ode dne předložení návrhu Rada nepřijala opatření, přijme navrhovaná opatření Komise.

Článek 8

Komise může také konzultovat výbor v souvislosti s jakoukoli záležitostí týkající se uplatňování a výkladu tohoto nařízení, a zejména za účelem zajištění toho, aby normy námořní bezpečnosti a ochrany životního prostředí nebyly dotčeny.

Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 9

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 1. ledna 1992.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 4. března 1991.

Za Radu
předseda
J. F. POOS